

Dziennik Urzędowy

L 313

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 55

13 listopada 2012

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1053/2012 z dnia 7 listopada 2012 r. zatwierdzające inne niż nieznaczne zmiany specyfikacji zarejestrowanej w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwy [Provolone Valpadana (ChNP)] 1
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1054/2012 z dnia 7 listopada 2012 r. zatwierdzające nieznaczne zmiany specyfikacji nazwy zarejestrowanej w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych [Taureau de Camargue (ChNP)] 3
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1055/2012 z dnia 9 listopada 2012 r. zmieniające załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej 8
- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1056/2012 z dnia 12 listopada 2012 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1332/2008 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie enzymów spożywczych w odniesieniu do środków przejściowych ⁽¹⁾ 9
- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1057/2012 z dnia 12 listopada 2012 r. zmieniające załącznik II do rozporządzenia (WE) nr 1333/2008 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do stosowania dimetylopolisiloksanu (E 900) jako substancji przeciwpieniącej w suplementach diety ⁽¹⁾ 11

Cena: 3 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1058/2012 z dnia 12 listopada 2012 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1881/2006 w odniesieniu do najwyższych dopuszczalnych poziomów aflatoksyn w suszonych figach ⁽¹⁾	14
★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1059/2012 z dnia 12 listopada 2012 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 412/2008 w odniesieniu do podziału na podokresy okresu obowiązywania kontyngentu taryfowego na przywóz mrożonej wołowiny przeznaczonej do przetwarzania	16
Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1060/2012 z dnia 12 listopada 2012 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw	18

Sprostowania

★ Sprostowanie do rozporządzenia Komisji (UE) nr 976/2012 z dnia 23 października 2012 r. zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 165/2011 przewidujące odliczenia od niektórych kwot połowowych dla makreli przydzielonych Hiszpanii na 2011 r. oraz na kolejne lata z powodu przełowienia w 2010 r. (Dz.U. L 294 z 24.10.2012)	20
★ Sprostowanie do rozporządzenia Komisji (UE) nr 1089/2010 z dnia 23 listopada 2010 r. w sprawie wykonania dyrektywy 2007/2/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w zakresie interoperacyjności zbiorów i usług danych przestrzennych (Dz.U. L 323 z 8.12.2010)	20

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 1053/2012

z dnia 7 listopada 2012 r.

zatwierdzające inne niż nieznaczące zmiany specyfikacji zarejestrowanej w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwy [Provolone Valpadana (ChNP)]

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 510/2006 z dnia 20 marca 2006 r. w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 4 akapit pierwszy,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 9 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 510/2006 Komisja rozpatrzyła wniosek Włoch o zatwierdzenie zmian specyfikacji chronionej nazwy pochodzenia „Provolone Valpadana” zarejestrowanej na podstawie rozporządzenia Komisji (WE) nr 1107/96⁽²⁾.
- (2) Ponieważ proponowane zmiany nie są nieznaczące w rozumieniu art. 9 rozporządzenia (WE) nr 510/2006, Komisja opublikowała w *Dzienniku Urzędowym Unii*

Europejskiej⁽³⁾ wniosek o wprowadzenie zmian na podstawie art. 6 ust. 2 akapit pierwszy wymienionego rozporządzenia. Ponieważ Komisji nie zgłoszono żadnego oświadczenia o sprzeciwie na podstawie art. 7 rozporządzenia (WE) nr 510/2006, należy zatwierdzić przedmiotowe zmiany,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Niniejszym zatwierdza się zmiany specyfikacji opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, dotyczące nazwy wymienionej w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 7 listopada 2012 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Dacian CIOLOȘ
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 93 z 31.3.2006, s. 12.

⁽²⁾ Dz.U. L 148 z 21.6.1996, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. C 64 z 3.3.2012, s. 21.

ZAŁĄCZNIK

Produkty rolne przeznaczone do spożycia przez ludzi wymienione w załączniku I do Traktatu:

Klasa 1.3. Sery

WŁOCHY

Provolone Valpadana (ChNP)

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 1054/2012**z dnia 7 listopada 2012 r.****zatwierdzające nieznaczące zmiany specyfikacji nazwy zarejestrowanej w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych [Taureau de Camargue (ChNP)]**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 510/2006 z dnia 20 marca 2006 r. w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 4 akapit pierwszy,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 9 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 510/2006 Komisja przeanalizowała wniosek Francji w sprawie zatwierdzenia zmiany elementów specyfikacji chronionej nazwy pochodzenia „Taureau de Camargue”, zarejestrowanej na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 2036/2001⁽²⁾ zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 1068/2008⁽³⁾.
- (2) Celem wniosku jest zmiana specyfikacji poprzez bardziej precyzyjny opis produktu, obszaru geograficznego, dowodu pochodzenia, metody produkcji, etykietowania, wymogów krajowych i danych kontaktowych właściwego organu państwa członkowskiego, grupy i struktur kontroli.

- (3) Komisja przeanalizowała przedmiotowe zmiany i stwierdziła, że są uzasadnione. W związku z tym, że są to zmiany nieznaczące w rozumieniu art. 9 rozporządzenia (WE) nr 510/2006 Komisja może je zatwierdzić bez odwoływania się do procedury określonej w art. 5, 6 i 7 wspomnianego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W specyfikacji chronionej nazwy pochodzenia „Taureau de Camargue” wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem I do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Jednolity dokument zawierający główne elementy specyfikacji znajduje się w załączniku II do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 3Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 7 listopada 2012 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Dacian CIOLOȘ
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 93 z 31.3.2006, s. 12.⁽²⁾ Dz.U. L 275 z 18.10.2001, s. 9.⁽³⁾ Dz.U. L 290 z 31.10.2008, s. 8.

ZAŁĄCZNIK I

W specyfikacji chronionej nazwy pochodzenia „Taureau de Camargue” zatwierdza się poniższe zmiany.

- Dokonano aktualizacji danych referencyjnych właściwego organu państwa członkowskiego, grupy składającej wniosek i struktur kontroli.
- Opis produktu: opis produktu uzupełniono o wiek zwierząt. Przepis nie ulega zmianie i znajdował się już w nagłówku „metoda produkcji” specyfikacji.
- Obszar geograficzny: obszar geograficzny nie ulega zmianie, ale wykaz kantonów, który znajdował się w specyfikacji wspólnotowej, zastąpiono wykazem gmin.
- Dowód pochodzenia: nagłówek uzupełniono o przepisy dotyczące kontroli i gwarancji pochodzenia oraz identyfikowalności nazwy. Przepisy te uległy zmianie po reformie systemu kontroli francuskich chronionych nazw pochodzenia.
- Metoda produkcji: nagłówek uzupełniono o przepisy znajdujące się w krajowych aktach prawnych definiujących chronioną nazwę pochodzenia. Wprowadzono w ten sposób kryteria genetycznej selekcji ras, maksymalnej obsady i zasady obliczania DJP. Wprowadzono ponadto uściślenia dotyczące zakazu stosowania pełnoporcjowych mieszanek paszowych oraz dopuszczonego postępowania terapeutycznego.

Wprowadzono przepisy dotyczące uboju zwierząt znajdujące się w krajowych aktach prawnych (załadunek zwierząt, transport, uśmiercanie, postępowanie z tuszą). Ponadto dodano przepis przewidziany w krajowych aktach prawnych, dotyczący rozbioru na obszarze geograficznym.

Skreślono niepotrzebne przepisy pokrywające się z przepisami ogólnymi (kontrola chorób zakaźnych, etap wdrożenia klasyfikacji tusz w skali klasyfikacji EUROP).

- Etykietowanie: grupa poprosiła o wprowadzenie obowiązku umieszczania symbolu ChNP Unii Europejskiej.
- Wymogi krajowe: wymogi krajowe uzupełnia się o tabelę głównych punktów podlegających kontroli oraz metodę oceny zgodnie z francuskimi przepisami krajowymi.

ZAŁĄCZNIK II

JEDNOLITY DOKUMENT

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) nr 510/2006 w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych

„TAUREAU DE CAMARGUE”

Nr WE: FR-PDO-0105-0314-17.10.2011

ChOG () ChNP (X)

1. Nazwa

„Taureau de Camargue”

2. Państwo członkowskie lub państwo trzecie

Francja

3. Opis produktu rolnego lub środka spożywczego

3.1. Rodzaj produktu

Klasa 1-1: mięso świeże (i podroby).

3.2. Opis produktu noszącego nazwę podaną w pkt 1

Produkt objęty nazwą pochodzenia „Taureau de Camargue” jest świeżym mięsem zwierząt – samców lub samic – ras miejscowych, czyli rasy „raço di Biou” i rasy „de Combat” (rasy zwanej także bojową) lub krzyżówek tych dwóch ras, urodzonych i utrzymywanych w gospodarstwie na wyznaczonym obszarze geograficznym, gdzie dokonano też ich uboju i rozbioru.

Wiek zwierząt to co najmniej 18 miesięcy.

Czas poubojowego dojrzewania mięsa wynosi co najmniej 48 godzin i nie więcej niż 5 dni. Masa tuszy do celów podatkowych nie może być niższa niż 100 kg z wyjątkiem jałówek w wieku 18-30 miesięcy, w odniesieniu do których masa ta jest ustalona na 85 kg.

Mięso „Taureau de Camargue” charakteryzuje się intensywnie czerwonym kolorem; jest soczyste i ma niską zawartość tłuszczu.

3.3. Surowce (wyłącznie w odniesieniu do produktów przetworzonych)

—

3.4. Pasza (wyłącznie w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego)

Zasadniczo pożywienie musi pochodzić z pastwiska, poza okresem zimy, kiedy można podać suplementy żywnościowe wyłącznie w sianie i zbożach pochodzących z obszaru geograficznego. W żadnym wypadku nie dopuszcza się pełnoporcjowych mieszanek paszowych, w tym leczniczych.

3.5. Poszczególne etapy produkcji, które muszą odbywać się na wyznaczonym obszarze geograficznym

Zwierzęta muszą być urodzone i utrzymywane na wyznaczonym obszarze geograficznym, gdzie dokonuje się też ich uboju i rozbioru.

3.6. Szczegółowe zasady dotyczące krojenia, tarcia, pakowania itd.

Rozbiór tusz ma miejsce na obszarze geograficznym: tusze zwierząt poddanych ubojowi na potrzeby ChNP „Taureau de Camargue” są przeciętnie mniejsze niż tusze bydła przeznaczonego do uboju, co wymaga umiejętności ludzi, aby jak najlepiej wykorzystać te małe tusze. Umiejętności te przetrwały wyłącznie w obszarze geograficznym. Obydwie rasy ChNP „Taureau de Camargue” nie występują praktycznie na innych obszarach na terytorium Francji.

3.7. Szczegółowe zasady dotyczące etykietowania

Znakowanie mięsa objętego chronioną nazwą pochodzenia „Taureau de Camargue” ma miejsce na etapie całej tuszy, między momentem ważenia do celów podatkowych a zakończeniem schładzania.

Polega ono na umieszczeniu pieczęci identyfikacyjnej ChNP na różnych mięśniach (osiem punktów). Pieczęć wydają służby Krajowego Instytutu Pochodzenia i Jakości.

Dopóki tusza i pochodzące z niej części mięsa nie trafią do dystrybutora końcowego, są opatrzone etykietą zawierającą przynajmniej:

— nazwę pochodzenia;

- numer uboju;
- wyraźną nazwę hodowli;
- nazwę, adres zakładu rozbioru lub uboju;
- symbol ChNP Unii Europejskiej.

4. **Zwięźle określenie obszaru geograficznego**

Aby mieć prawo do nazwy pochodzenia mięso musi pochodzić z „manades” (hodowli byków rasy „raço di Biou”) lub „ganaderias” (hodowli byków rasy „de Combat”) znajdujących się na obszarze geograficznym.

Zwierzęta muszą być urodzone i utrzymywane w gospodarstwie na następującym obszarze geograficznym, gdzie dokonuje się też ich uboju i rozbioru:

Departament Bouches-du-Rhône:

- Kanton Arles: wszystkie gminy.
- Kanton Châteaurenard: wszystkie gminy.
- Kanton Eyguières: Aureilles, Eyguières, Lamanon i Mouriès.
- Kanton Istres: Fos-sur-Mer, Istres.
- Kanton Orgon: wszystkie gminy.
- Kanton Port-Saint-Louis-du-Rhône: Port-Saint-Louis-du-Rhône.
- Kanton Salon-de-Provence: Grans, Miramas, Salon-de-Provence.
- Kanton Saintes-Maries-de-la-Mer: Saintes-Maries-de-la-Mer.
- Kanton Saint-Rémy-de-Provence: wszystkie gminy.
- Kanton Tarascon-sur-Rhône: wszystkie gminy.

Departament Gard:

- Kanton Aigues-Mortes: wszystkie gminy.
- Kanton Aramon: wszystkie gminy, z wyjątkiem gmin Estézargues i Domazan.
- Kanton Beaucaire: wszystkie gminy.
- Kanton Lédignan: Maressargues.
- Kanton Marguerittes: wszystkie gminy.
- Kanton Nîmes: wszystkie gminy.
- Kanton Quissac: wszystkie gminy, z wyjątkiem gminy Quissac.
- Kanton Remoulins: Argilliers, Collias, Remoulins, Vers-Pont-du-Gard.
- Kanton Rhony-Vidourle: wszystkie gminy.

Kanton Saint-Chaptes: wszystkie gminy, z wyjątkiem gmin Aubussargues, Collorgues, Baron, Foissac, Saint-Dézéry.

- Kanton Saint-Gilles: wszystkie gminy.
- Kanton Saint-Mamert: wszystkie gminy.
- Kanton Sommières: wszystkie gminy.
- Kanton Uzès: Arpaillargues-et-Aureillac, Blauzac, Sanilhac-Sagriès, Saint-Maximin, Uzès.
- Kanton Vauvert: wszystkie gminy.
- Kanton Vistrenque: wszystkie gminy.

Departament Hérault:

- Kanton Castries: wszystkie gminy.
- Kanton Claret: Campagne, Fontanès, Garrigues, Sauteyrargues, Vacquières.
- Kanton Lunel: wszystkie gminy.
- Kantony Matelles: Prades-le-Lez, Saint-Bauzille-de-Montmel, Sainte-Croix-de-Quintillargues, Saint-Vincent-de-Barbeyrargues.
- Kanton Mauguio: wszystkie gminy.

Kanton Montpellier: Castelnaud-le-Lez, Clapiers, Le Crès, Lattes, Montpellier, Pérols.

Wewnątrz tego obszaru wyznaczona została „strefa podmokła”.

5. Związek z obszarem geograficznym

5.1. Specyfika obszaru geograficznego

Obszar geograficzny ChNP odpowiada obszarowi prowadzonego zimą wypasu „Taureau de Camargue”, czyli gminom, gdzie zwierzęta tradycyjnie spędzają zimę, na rozległych obszarach pokrytych garigiem i łąkach. Wewnątrz tego obszaru znajduje się strefa zwana „podmokłą”, która odpowiada granicom krainy Camargue, gdzie zwierzęta przebywają co najmniej przez sześć miesięcy w okresie letnim.

Te bezkresne pastwiska, tworzone przez rośliny słonolubne w przypadku Camargue i suche łąki w przypadku strefy zimowej wpływają na fizyczny i mentalny rozwój zwierząt. Sama hodowla także wywiera ważny wpływ na środowisko, ponieważ wpływa na rozwój dynamiki roślinnej środowiska naturalnego (słone bagna, słone łąki, bagna i murawy): byki ograniczają wzrost niektórych gatunków roślin i wykorzystują duże grupy roślinności złożone z szeregu siedlisk położonych obok siebie i wzajemnie przenikających się.

5.2. Specyfika produktu

Wiele dzieł traktowało o wyjątkowości „Taureau de Camargue”, związanej z jednej strony z izolacją rasy spowodowaną szczególnym położeniem Camargue, a z drugiej strony z rozwiniętym przez człowieka sposobem hodowli związanym z potrzebą przystosowania się do wymogów tego środowiska.

Zwierzęta te są prawie dzikie, nieudomowione, wytrzymałe i odporne. Są nieufne wobec człowieka i mogą być agresywne.

Mięso pochodzące od tych zwierząt ma więc szczególne właściwości opisane w badaniu INRA (5 grudnia 2007 r. – kongres „Spotkania wokół badań nad przeżuwaczami”), którego główne rezultaty pokazują, że mięśnie tych zwierząt mają intensywnie czerwony kolor, a mięso – niską zawartość tłuszczu.

5.3. Związek przyczynowy zachodzący między charakterystyką obszaru geograficznego a jakością lub właściwościami produktu (w przypadku ChNP) lub szczególne cechy jakościowe, renoma lub inne właściwości produktu (w przypadku ChOG)

Wyjątkowość mięsa „Taureau de Camargue” ściśle wiąże się ze środowiskiem, z którego się ono wywodzi, oraz z przeznaczeniem hodowli, czyli walką byków, do której potrzebne są zwierzęta prawie dzikie hodowane w chronionym środowisku naturalnym.

Nerwowość i agresywność tych zwierząt jest ponadto idealna dla przeznaczenia zwierząt i nadaje mięsu jego właściwości.

Pochodzący z tradycyjnych ras miejscowych, czyli rasy z Camargue i rasy bojowej, „Taureau de Camargue” jest wyjątkowo dobrze przystosowany do środowiska Camargue.

Hodowany na wolności „Taureau de Camargue” żywi się na miejscowych pastwiskach i przebywa przez co najmniej 6 miesięcy w strefie podmokłej. Obszar ten charakteryzują płaskie pejzaże o szczególnym ukształtowaniu terenu i charakterystyce glebowej, naznaczone w większym lub mniejszym stopniu obecnością soli. Na tych ubogich z agronomicznego punktu widzenia glebach występują specyficzne ekosystemy (soliród, obione, solanka).

Właściwości organoleptyczne i charakterystyczne cechy mięsa wyjaśnia różnorodność odmian roślin w miejscach wypasu:

- rośliny słonolubne (soliród, solanka, obione...) w środowisku słonym,
- trzciny i kostrzewa w środowisku słodkim,
- naturalna roślinność garigu zimą.

Intensywnie czerwony kolor mięsa jest spowodowany jego wskaźnikiem pH, na który może wpływać alkaliczny pokarm roślin słonolubnych. Jego drobnoziarnista struktura jest charakterystyczna dla włókien mięśniowych zwierząt nawykłych do regularnego ruchu na pastwiskach w systemie ekstensywnym. Dowolne i częste przemieszczanie się zwierząt prowadzi do tego, iż w celu pokrycia zapotrzebowania energetycznego mięśnie czerpią z zapasów tłuszczu, czego efektem jest mięso o niskiej zawartości tłuszczu.

„Taureau de Camargue” jest bardzo charakterystyczny ze względu na połączone oddziaływanie ziemi, środowiska i warunków życia.

Ukształtowany w środowisku, w którym żyje, i hodowany od dawnych czasów według ekstensywnej metody „Taureau de Camargue” stał się ważnym elementem zachowania bioróżnorodności Camargue.

Odesłanie do publikacji specyfikacji

<https://www.inao.gouv.fr/fichier/CDCTaureauDeCamargue.pdf>

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 1055/2012**z dnia 9 listopada 2012 r.****zmieniające załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 1 lit. a),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (EWG) nr 2658/87 ustaliło nomenklaturę towarową, zwaną dalej „Nomenklaturą scaloną”, znajdującą się w załączniku I do tego rozporządzenia.
- (2) W celu zagwarantowania pewności prawa konieczne jest wyjaśnienie zakresu działu 20 Nomenklatury scalonej poprzez włączenie do niego wodorostów morskich i pozostałych alg przetworzonych lub zakonserwowanych takimi sposobami jak obróbka cieplna, prażenie, przyprawianie i dodawanie cukru, a zatem nieobjętych pozycją 1212 („wodorosty morskie i pozostałe algi, świeże, schłodzone, zamrożone lub suszone, nawet mielone”). Wodorosty morskie i pozostałe algi uznaje się za „pozostałe rośliny” w rozumieniu Nomenklatury scalonej.

- (3) W celu zapewnienia jednolitej interpretacji na terytorium Unii należy zatem w dziale 20 Nomenklatury scalonej umieścić nową uwagę dodatkową.
- (4) W związku z powyższym należy odpowiednio zmienić rozporządzenie (EWG) nr 2658/87.
- (5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Kodeksu Celnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W dziale 20 Nomenklatury scalonej, określonej w załączniku I do rozporządzenia (EWG) nr 2658/87 wprowadza się następującą uwagę dodatkową 9:

„9. Wodorosty morskie i pozostałe algi przetworzone lub zakonserwowane sposobami niewymienionymi w dziale 12, takimi jak obróbka cieplna, prażenie, przyprawianie lub dodawanie cukru, są objęte działem 20 jako przetwory z pozostałych części roślin. Wodorosty morskie i pozostałe algi, świeże, schłodzone, zamrożone lub suszone, nawet mielone, należy klasyfikować do pozycji 1212”.

Artykuł 2Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 9 listopada 2012 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Algirdas ŠEMETA
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 1.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 1056/2012

z dnia 12 listopada 2012 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1332/2008 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie enzymów spożywczych w odniesieniu do środków przejściowych

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1332/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie enzymów spożywczych, zmieniające dyrektywę Rady 83/417/EWG, rozporządzenie Rady (WE) nr 1493/1999, dyrektywę 2000/13/WE, dyrektywę Rady 2001/112/WE oraz rozporządzenie (WE) nr 258/97⁽¹⁾, w szczególności jego art. 17 ust. 5,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 17 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1332/2008 wnioski dotyczące enzymów należy składać nie później niż po upływie 24 miesięcy od daty zastosowania środków wykonawczych ustanowionych zgodnie z art. 9 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1331/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. ustanawiającego jednolitą procedurę wydawania zezwoleń na stosowanie dodatków do żywności, enzymów spożywczych i środków aromatyzujących⁽²⁾.
- (2) Rozporządzenie Komisji (UE) nr 234/2011 z dnia 10 marca 2011 r. w sprawie wykonania rozporządzenia (WE) nr 1331/2008⁽³⁾ stosuje się od dnia 11 września 2011 r.
- (3) Ustanowienie unijnego wykazu enzymów spożywczych powinno przebiec płynnie, nie powodując zakłóceń na istniejącym rynku enzymów spożywczych, w szczególności w działalności małych i średnich przedsiębiorstw. W razie potrzeby, do celów ustanowienia powyższego wykazu wprowadzić można odpowiednie środki przejściowe zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 17 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1332/2008.
- (4) Zgodnie z art. 5 ust. 3 rozporządzenia (UE) Nr 234/2011 wnioskodawcy uwzględniają najnowsze, dostępne podczas składania wniosku zalecenia wydane przez Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności („Urząd”) dotyczące danych niezbędnych w celu oceny ryzyka. Dnia 23 lipca 2009 r. Urząd przyjął naukową opinię, która określa zalecenia dotyczące danych wymaganych w celu oceny wniosków dotyczących enzymów spożywczych⁽⁴⁾, oraz wydał, dnia 8 lipca 2011 r., notę wyjaśniającą do zaleceń dotyczących składania dokumentacji związanej z enzymami spożywczymi⁽⁵⁾. Dnia

25 maja 2011 r. Urząd przyjął także naukową opinię uaktualniającą zalecenia dotyczące oceny ryzyka związanego z mikroorganizmami zmodyfikowanymi genetycznie oraz ich produktami przeznaczonymi do użycia w żywności i paszach⁽⁶⁾.

- (5) Szczegółowe wymagania określone w rozporządzeniu (UE) nr 234/2011, w dokumentach zawierających zalecenia wydane przez Urząd oraz w nocie wyjaśniającej zostały przyjęte później niż rozporządzenie (WE) nr 1332/2008.
- (6) Z doświadczenia wynika, że pierwotnie ustalony termin składania wniosków przez zainteresowane strony, w szczególności małe i średnie przedsiębiorstwa, jest zbyt krótki i w konsekwencji nie pozwala im na zgromadzenie niezbędnych danych przed upływem terminu. W celu ułatwienia płynnego przejścia z obecnej sytuacji prawnej do systemu ustanowionego rozporządzeniem (WE) nr 1332/2008 niezbędne jest wydłużenie pierwotnego terminu na składanie wniosków. Z tego powodu należy wydłużyć 24-miesięczny okres przewidziany na składanie wniosków dotyczących enzymów ustanowiony rozporządzeniem (WE) nr 1332/2008.
- (7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt i ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły wobec nich sprzeciwu,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W art. 17 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1332/2008 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Ostateczny termin na składanie takich wniosków to 42 miesiące od daty zastosowania środków wykonawczych ustanowionych zgodnie z art. 9 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1331/2008 ustanawiającego jednolitą procedurę wydawania zezwoleń na stosowanie dodatków do żywności, enzymów spożywczych i środków aromatyzujących”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽¹⁾ Dz.U. L 354 z 31.12.2008, s. 7

⁽²⁾ Dz.U. L 354 z 31.12.2008, s. 1

⁽³⁾ Dz.U. L 64 z 11.03.2011, s. 15

⁽⁴⁾ Dziennik EFSA (2009) 1305, s. 1. <http://www.efsa.europa.eu/en/scdoc/doc/1305.pdf>

⁽⁵⁾ Dodatkowa publikacja 2011:177. <http://www.efsa.europa.eu/en/supporting/doc/177e.pdf>

⁽⁶⁾ Dziennik EFSA 2011;9(6):2193. <http://www.efsa.europa.eu/en/efsajournal/doc/2193.pdf>

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 12 listopada 2012 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 1057/2012

z dnia 12 listopada 2012 r.

zmieniające załącznik II do rozporządzenia (WE) nr 1333/2008 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do stosowania dimetylopolisiloksanu (E 900) jako substancji przeciwpieniącej w suplementach diety

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1333/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie dodatków do żywności⁽¹⁾, w szczególności jego art. 10 ust. 3 oraz art. 30 ust. 5,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 1333/2008 ustanowiono unijny wykaz dodatków do żywności dopuszczonych do stosowania w żywności oraz warunki ich stosowania.
- (2) Wykaz ten może zostać zmieniony zgodnie z procedurą, o której mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1331/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. ustanawiającym jednolitą procedurę wydawania zezwoleń na stosowanie dodatków do żywności, enzymów spożywczych i środków aromatyzujących⁽²⁾.
- (3) Zgodnie z art. 3 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1331/2008 unijny wykaz dodatków do żywności może być aktualizowany z inicjatywy Komisji albo na podstawie wniosku.
- (4) Złożono wnioski o zezwolenie na stosowanie dimetylopolisiloksanu (E 900) jako substancji przeciwpieniącej w suplementach diety i udostępniono go państwom członkowskim.
- (5) Suplementy diety w postaci tabletek musujących zwykle zawierają kwasy (np. kwas cytrynowy) i wodorowęglany lub węglany. Tabletki dodaje się do wody i podczas ich rozpuszczania powstaje dwutlenek węgla. Gaz ten zwykle tworzy pianę wypływającą ze szklanki. Pianę tę należy zatem częściowo lub całkowicie usunąć poprzez dodanie do tabletek musujących substancji przeciwpieniącej. Dimetylopolisiloksan (E 900) może być użyty jako skuteczniejsza alternatywa dla obecnie dozwolonych polisorbatów i estrów sacharozy i kwasów tłuszczowych.
- (6) W sprawozdaniu Komisji na temat spożycia dodatków do żywności z dietą w Unii Europejskiej⁽³⁾ stwierdzono, że dimetylopolisiloksan (E 900) nie wymaga dalszego badania, ponieważ teoretyczne spożycie w oparciu o ostrożne założenia dotyczące spożycia żywności i stosowania dodatków nie przekracza dopuszczalnego dziennego pobrania. Wartość dopuszczalnego dziennego pobrania wynosząca 1,5 mg/kg masy ciała została ustalona w dniu 18 maja 1990 r. przez Komitet Naukowy ds. Żywności⁽⁴⁾. Dodatkowe pobranie wynikające z nowego zastosowania jako substancji przeciwpieniącej w suplementach diety w postaci tabletek musujących szacuje się na mniej niż 10 % dopuszczalnego dziennego pobrania. Należy zatem zezwolić na stosowanie dimetylopolisiloksanu (E 900) w suplementach diety w postaci tabletek musujących.
- (7) Zgodnie z art. 3 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1331/2008 Komisja powinna zasięgnąć opinii Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności w celu uaktualnienia unijnego wykazu dodatków do żywności określonego w załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 1333/2008, z wyjątkiem przypadków gdy dana aktualizacja nie ma wpływu na zdrowie człowieka. Ponieważ zezwolenie na stosowanie dimetylopolisiloksanu (E 900) w suplementach diety w postaci tabletek musujących stanowi aktualizację tego wykazu niemającą wpływu na zdrowie człowieka, zasięgnięcie opinii Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności nie jest konieczne.
- (8) Zgodnie z przepisami przejściowymi rozporządzenia Komisji (UE) nr 1129/2011⁽⁵⁾ wykaz dodatków do żywności określony w załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 1333/2008 stosuje się zasadniczo od dnia 1 czerwca 2013 r. Aby umożliwić stosowanie dimetylopolisiloksanu (E 900) w suplementach diety przed tą datą, konieczne jest określenie wcześniejszej daty rozpoczęcia stosowania w odniesieniu do przedmiotowego zastosowania tego dodatku do żywności.
- (9) Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik II do rozporządzenia (WE) nr 1333/2008.
- (10) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt i ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły wobec nich sprzeciwu,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 1333/2008 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 354 z 31.12.2008, s. 16.⁽²⁾ Dz.U. L 354 z 31.12.2008, s. 1.⁽³⁾ COM(2001) 542 final.⁽⁴⁾ http://ec.europa.eu/food/fs/sc/scf/reports/scf_reports_32.pdf⁽⁵⁾ Dz.U. L 295 z 12.11.2011, s. 1.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 12 listopada 2012 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAAŁĄCZNIK

W części E załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 1333/2008 dodaje się następującą pozycję w kategorii żywności 17.1 „Suplementy diety w postaci stałej, w tym w postaci kapsułek i tabletek, oraz w podobnych postaciach, z wyłączeniem postaci do żucia” po pozycji dotyczącej E 551–559:

	„E 900	Dimetylopolisiloksan	10		Tylko suplementy diety w postaci tabletek musujących	Okres stosowania: od 3 grudnia 2012 r.
		(79): Maksymalny poziom odnosi się do rozpuszczonego suplementu diety gotowego do spożycia po rozcieńczeniu w 200 ml wody”				

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 1058/2012

z dnia 12 listopada 2012 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1881/2006 w odniesieniu do najwyższych dopuszczalnych poziomów aflatoksyn w suszonych figach

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 315/93 z dnia 8 lutego 1993 r. ustanawiające procedury Wspólnoty w odniesieniu do substancji skażających w żywności⁽¹⁾, w szczególności figę art. 2 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1881/2006 z 19 grudnia 2006 r. ustalającym najwyższe dopuszczalne poziomy niektórych zanieczyszczeń w środkach spożywczych⁽²⁾ ustanowiono najwyższe dopuszczalne poziomy aflatoksyny B1 i aflatoksyny ogółem (aflatoksyny B1 + G1 + B2 + G2) w różnych środkach spożywczych.
- (2) Konieczna jest zmiana najwyższego dopuszczalnego poziomu aflatoksyn w suszonych figach, aby uwzględnić zmiany w Kodeksie Żywnościowym, nowe informacje dotyczące tego, w jakim stopniu można zapobiegać obecności aflatoksyn dzięki zastosowaniu dobrych praktyk, a także nowe informacje naukowe dotyczące różnic w zagrożeniu dla zdrowia w zależności od różnych hipotetycznych najwyższych dopuszczalnych poziomów aflatoksyny B1 i aflatoksyny ogółem w różnych artykułach żywnościowych.
- (3) W Kodeksie Żywnościowym ustanowiono poziom wynoszący 10 µg/kg aflatoksyny ogółem w suszonych figach „gotowych do spożycia”⁽³⁾. Najwyższy dopuszczalny poziom ustalono na podstawie oceny, którą przeprowadził Wspólny Komitet Ekspertów FAO/WHO ds. Dodatków do Żywności (JECFA) na swoim sześćdziesiątym ósmym posiedzeniu poświęconym skutkom narażenia na różne hipotetyczne najwyższe dopuszczalne poziomy aflatoksyn w migdałach, orzechach brazylijskich, orzechach laskowych, pistacjach i suszonych figach⁽⁴⁾ oraz stwarzanym przez nie zagrożeniami dla zdrowia. W odniesieniu do suszonych fig Komitet stwierdził, że bez względu na to, jaki hipotetyczny najwyższy poziom pozostałości jest stosowany, wpływ na całkowite narażenie z dietą na aflatoksyny nie jest istotny. Wykazano, że stosowanie dobrych praktyk pozwala na osiągnięcie poziomu aflatoksyny ogółem wynoszącego 10 µg/kg.

- (4) W Kodeksie Żywnościowym ustanowiono jedynie najwyższy dopuszczalny poziom aflatoksyny ogółem, ponieważ zaobserwowano duże różnice w stosunku między aflatoksyną B1 a aflatoksyną ogółem, spowodowane różnymi czynnikami (rok uprawy, odmiana, pogoda). Niemniej jednak, z uwagi na to, że aflatoksyna B1 jest najsilniej działającą substancją rakotwórczą, w przepisach UE oprócz poziomu aflatoksyny ogółem ustanowiono także niższy, odrębny najwyższy dopuszczalny poziom aflatoksyny B1. Na aflatoksynę ogółem składa się suma aflatoksyn B1, B2, G1 i G2. Właściwe jest zatem, aby najwyższy dopuszczalny poziom ustalony dla aflatoksyny B1 odpowiadał poziomowi ustalonemu dla aflatoksyny ogółem. Taki odpowiedni poziom aflatoksyny B1 określono, korzystając ze zgromadzonych od 2005 r. danych dotyczących występowania aflatoksyn w suszonych figach. Z wyliczeń tych jasno wynika, że stosunek zawartości aflatoksyny B1 do aflatoksyny ogółem wynosi średnio około 0,6, a nie, jak zakładano wcześniej, że stężenie aflatoksyny B1 wynosi średnio 50 % aflatoksyny ogółem.
- (5) Wynik wspomnianej powyżej oceny JECFA dotyczącej skutków narażenia na różne najwyższe dopuszczalne poziomy w suszonych figach został potwierdzony w uaktualnionej ocenie narażenia⁽⁵⁾ przeprowadzonej przez jednostkę ds. monitorowania chemicznego i żywieniowego [Dietary and Chemical Monitoring (DCM) Unit] Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA). W ocenie tej oszacowano dla różnych scenariuszy narażenia, że narażenie z dietą na aflatoksynę zwiększy się o 0,15 % do 0,26 %, jeśli najwyższy dopuszczalny poziom aflatoksyny ogółem w suszonych figach zwiększy się z 4 µg/kg do 10 µg/kg. Z wcześniejszych ocen EFSA w tej sprawie⁽⁶⁾ można wyciągnąć wniosek, że taki wzrost narażenia nie miałby szkodliwego wpływu

⁽¹⁾ Dz.U. L 37 z 13.2.1993, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 364 z 20.12.2006, s. 5.

⁽³⁾ Codex General Standard for Contaminants and toxins in foods [Kodeks ogólnych norm dotyczących zanieczyszczeń i toksyn w żywności] (CODEX STAN 193-1995) http://www.codexalimentarius.net/download/standards/17/CXS_193e.pdf

⁽⁴⁾ WHO Food Additive Series: 59. Safety evaluation of certain food additives and contaminants [Ocena bezpieczeństwa niektórych dodatków do żywności i zanieczyszczeń]. <http://www.who.int/foodsafety/chem/jecfa/publications/monographs/en/index.html>

⁽⁵⁾ Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności; Effect on dietary exposure of an increase of the levels for aflatoxin total from 4 µg/kg to 10 µg/kg for dried figs [Wpływ na narażenie z dietą zwiększenia poziomów aflatoksyn ogółem z 4 µg/kg do 10 µg/kg w suszonych figach]. Dodatkowe publikacje 2012:EN-311. [6 s.]. Dostępne na stronie internetowej: www.efsa.europa.eu/publications

⁽⁶⁾ Opinion of the scientific panel on contaminants in the food chain [CONTAM] related to the potential increase of consumer health risk by a possible increase of the existing maximum levels for aflatoxins in almonds, hazelnuts and pistachios and derived products [Opinia panelu naukowego ds. zanieczyszczeń w łańcuchu żywnościowym [CONTAM] w sprawie potencjalnego zwiększenia zagrożenia dla zdrowia konsumentów w przypadku możliwego zwiększenia istniejących najwyższych dopuszczalnych poziomów aflatoksyn w migdałach, orzechach laskowych i pistacjach oraz produktach pochodnych] <http://www.efsa.europa.eu/en/efsajournal/doc/446.pdf>
Effects on public health of an increase of the levels for aflatoxin total from 4 µg/kg to 10 µg/kg for tree nuts other than almonds, hazelnuts and pistachios - Statement of the Panel on Contaminants in the Food Chain [Wpływ na zdrowie publiczne zwiększenia poziomów aflatoksyn ogółem z 4 µg/kg do 10 µg/kg w orzechach z drzew orzechowych innych niż migdały, orzechy laskowe i pistacje – Oświadczenie panelu ds. zanieczyszczeń w łańcuchu żywnościowym] <http://www.efsa.europa.eu/en/efsajournal/doc/1168.pdf>

na zdrowie publiczne. Należy zatem zastąpić obecnie obowiązujący w Unii najwyższy dopuszczalny poziom najwyższym dopuszczalnym poziomem aflatoksyny ogółem w suszonych figach ustanowionym przez Kodeks oraz odpowiednim najwyższym dopuszczalnym poziomem aflatoksyny B1, a także zmienić odpowiednio rozporządzenie (WE) nr 1881/2006.

- (6) Z uwagi na to, że Komisja Codex Alimentarius nie ustaliła najwyższego dopuszczalnego poziomu aflatoksyny ogółem dla fig innych niż figi „gotowe do spożycia”, w przypadku tych fig należy utrzymać istniejący unijny najwyższy dopuszczalny poziom aflatoksyny ogółem i dostosować jedynie poziom aflatoksyny B1, aby uwzględnić nowsze dane dotyczące stosunku stężenia aflatoksyny B1 do aflatoksyny ogółem w suszonych figach.

- (7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt i ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły wobec nich sprzeciwu,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku do rozporządzenia (WE) nr 1881/2006 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 12 listopada 2012 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

W załączniku do rozporządzenia (WE) nr 1881/2006 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w sekcji 2 pozycje 2.1.9 i 2.1.10 otrzymują brzmienie:

„2.1.9	Suszone owoce, inne niż suszone figi, przeznaczone do sortowania lub poddawania innej fizycznej obróbce przed spożyciem przez ludzi lub użyciem jako składniki w środkach spożywczych	5,0	10,0	—
2.1.10	Suszone owoce, inne niż suszone figi, oraz produkty z nich przetworzone przeznaczone do bezpośredniego spożycia przez ludzi lub użycia jako składniki w środkach spożywczych	2,0	4,0	—”

- 2) w sekcji 2 dodaje się pozycję 2.1.18 w brzmieniu:

„2.1.18	Suszone figi	6,0	10,0	—”
---------	--------------	-----	------	----

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 1059/2012**z dnia 12 listopada 2012 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 412/2008 w odniesieniu do podziału na podokresy okresu obowiązywania kontyngentu taryfowego na przywóz mrożonej wołowiny przeznaczonej do przetwarzania**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 144 ust. 1 w związku z art. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 412/2008 ⁽²⁾ otworzyło roczny kontyngent taryfowy na przywóz mrożonej wołowiny przeznaczonej do przetwarzania na okres od dnia 1 lipca do dnia 30 czerwca następnego roku.
- (2) Ostatnie zmiany na światowym rynku wołowiny, mianowicie znaczny wzrost cen światowych oraz większa niestabilność z powodu zwiększenia światowego popytu na wołowinę, pokazały, że możliwość ubiegania się o uprawnienia do przywozu jedynie raz do roku mogłaby spowodować trudności o charakterze handlowym dla przetwórców. Ci ostatni nie mogą dostosować swoich potrzeb przywozowych do zmieniającej się sytuacji na rynku, jeżeli muszą ubiegać się o uprawnienia do przywozu na początku rocznego okresu obowiązywania kontyngentu. W rezultacie niektórzy z nich tracą zabezpieczenie ustanowione w chwili składania wniosku o uprawnienia do przywozu.
- (3) Umożliwienie przetwórcom składania wniosków o uprawnienia do przywozu raz na kwartał, a nie raz na rok, powinno pomóc im planować przywóz w krótszej perspektywie oraz ułatwić im reagowanie na szybkie zmiany na światowym rynku wołowiny.
- (4) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 412/2008.
- (5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 412/2008 wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 1

1. Niniejszym otwiera się kontyngent taryfowy w wysokości 63 703 ton na przywóz ekwiwalentu mrożonej wołowiny z kością objętej kodem CN 0202 20 30, 0202 30 10, 0202 30 50, 0202 30 90 lub 0206 29 91 i przeznaczonej

do przetwarzania w Unii (zwany dalej „kontyngentem”), na okres od dnia 1 lipca danego roku do dnia 30 czerwca roku następnego (zwany dalej „okresem obowiązywania przywozowego kontyngentu taryfowego”), z uwzględnieniem warunków ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu.

2. Okres obowiązywania przywozowego kontyngentu taryfowego, o którym mowa w ust. 1, zostaje podzielony na cztery następujące podokresy:

- a) od dnia 1 lipca do dnia 30 września;
- b) od dnia 1 października do dnia 31 grudnia;
- c) od dnia 1 stycznia do dnia 31 marca;
- d) od dnia 1 kwietnia do dnia 30 czerwca.”;

2) w art. 6 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wnioski o uprawnienia do przywozu związane z wytwarzaniem produktów A lub produktów B składa się w ciągu pierwszych siedmiu dni miesiąca poprzedzającego każdy podokres, o którym mowa w art. 1 ust. 2, w każdym razie nie później niż do godz. 13.00 czasu obowiązyującego w Brukseli odpowiedniego siódmego dnia.”;

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Nie później niż o godz. 13.00 czasu obowiązującego w Brukseli czternastego dnia miesiąca, w którym złożono wnioski zgodnie z ust. 1, państwa członkowskie powiadamiają Komisję o całkowitych ilościach, w odniesieniu do których złożono wnioski dla obu kategorii produktów, wyrażonych w ekwiwalencie mięsa z kością, odnośnie do danego podokresu.”;

3) art. 7 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 7

1. Uprawnienia do przywozu są przyznawane od dwudziestego trzeciego dnia miesiąca, w którym złożono wnioski zgodnie z art. 6 ust. 1, i najpóźniej ostatniego dnia danego miesiąca. Uprawnienia do przywozu są ważne od pierwszego dnia podokresu, w odniesieniu do którego został złożony wniosek, do dnia 30 czerwca danego okresu obowiązywania kontyngentu.

2. Jeżeli zastosowanie współczynnika przydziału, o którym mowa w art. 7 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1301/2006, powoduje przyznanie mniejszych uprawnień do przywozu niż te, o które ubiega się wnioskodawca, zabezpieczenie złożone zgodnie z art. 6 ust. 3 niniejszego rozporządzenia zostaje bezzwłocznie zwrócone w odpowiedniej proporcji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 125 z 9.5.2008, s. 7.

3. Komisja zawiesza składanie wniosków o uprawnienia do przywozu do końca okresu obowiązywania kontyngentu taryfowego w odniesieniu do numerów porządkowych, w przypadku których dostępne ilości zostały wyczerpane.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 grudnia 2012 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 12 listopada 2012 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 1060/2012**z dnia 12 listopada 2012 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 136 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 przewiduje – zgodnie z wynikami wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej – kryteria, na których podstawie ustalania Komisja ustala standardowe wartości

dla przywozu z państw trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XVI do wspomnianego rozporządzenia.

- (2) Standardowa wartość w przywozie jest obliczana każdego dnia roboczego, zgodnie z art. 136 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, przy uwzględnieniu podlegających zmianom danych dziennych. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 136 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 12 listopada 2012 r.

*W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,*

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

*Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich*

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)		
Kod CN	Kod państw trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	AL	37,4
	MA	43,2
	MK	30,8
	TR	50,7
	ZZ	40,5
0707 00 05	AL	37,9
	EG	140,2
	TR	104,3
	ZZ	94,1
0709 93 10	TR	121,5
	ZZ	121,5
0805 20 10	PE	72,2
	ZA	190,9
	ZZ	131,6
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	AR	96,7
	HR	42,8
	PE	42,6
	TR	77,5
	ZA	34,7
	ZZ	58,9
0805 50 10	TR	75,0
	ZA	91,4
	ZZ	83,2
0806 10 10	BR	269,5
	LB	256,9
	PE	313,2
	TR	164,0
	US	306,6
	ZZ	262,0
0808 10 80	CA	157,0
	CL	151,5
	CN	83,7
	MK	25,2
	NZ	150,4
	ZA	143,2
0808 30 90	ZZ	118,5
	CN	89,9
	TR	113,3
	ZZ	101,6

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

SPROSTOWANIA

Sprostowanie do rozporządzenia Komisji (UE) nr 976/2012 z dnia 23 października 2012 r. zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 165/2011 przewidujące odliczenia od niektórych kwot połowowych dla makreli przydzielonych Hiszpanii na 2011 r. oraz na kolejne lata z powodu przełowienia w 2010 r.

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 294 z dnia 24 października 2012 r.)

W załączniku, strona 4, w główce tabeli zmienionego załącznika, kolumna szósta:

zamiast: „Mnożnik określony w art. 105 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 (przełowienie (*) 2),

powinno być: „Mnożnik określony w art. 105 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 (przełowienie × 2)”.

Sprostowanie do rozporządzenia Komisji (UE) nr 1089/2010 z dnia 23 listopada 2010 r. w sprawie wykonania dyrektywy 2007/2/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w zakresie interoperacyjności zbiorów i usług danych przestrzennych

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 323 z dnia 8 grudnia 2010 r.)

1. Strona 60, załącznik II, pkt 7.4.1.28:

zamiast: „7.4.1.28. Górna granica wysokości bezwzględnej (LowerAltitudeLimit),

powinno być: „7.4.1.28. Górna granica wysokości bezwzględnej (UpperAltitudeLimit)”.

2. Strona 78, załącznik II, pkt 7.8.1.15:

zamiast: „7.8.1.15. Skrzyżowanie w systemie rozgraniczenia ruchu (TrafficSeparationSchemeArea),

powinno być: „7.8.1.15. Skrzyżowanie w systemie rozgraniczenia ruchu (TrafficSeparationSchemeCrossing)”.

CENY PRENUMERATY w 2012 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie na płycie DVD	w 22 językach urzędowych UE	1 310 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	840 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie na płycie DVD (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	100 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, płyta DVD raz w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczej płycie DVD.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

